

de store selskaber større rettigheder, men ikke i en retning, der f.eks. giver forbrugerne større rettigheder.

Det er direkte indbygget i aftalen, at Sydafrika skal forpligte sig til at anerkende den aftale om intellektuel ejendomsrettigheder, som blev lavet den 1. januar 1996, og de forpligter sig til om fornødent at forbedre den beskyttelse – altså forbedre beskyttelsen af ejendomsretten, dvs. selskabernes rettigheder – som er fastlagt i nævnte aftale.

Det vil sige, at man i dette her helt i tråd med WTO's almindelige filosofi indbygger et regelsæt, der betyder, at tingene kun kan gå baglæns.

Når vi så ser det i sammenhæng med også den medicinsag, som fru Anni Svanholt fuldstændig korrekt gjorde opmærksom på verserer, og som vi skal drøfte med statsministeren i morgen, så må man sige, at der altså simpelt hen er et afsnit i den her aftale, som burde møde meget stærk dansk modstand. Jeg håber, at ministeren har noget at byde på på det her område.

Jeg er i hvert fald nødsaget til at sige, at selv om vi faktisk har stor sympati for det her forslag, fordi vi gerne vil være med til at give det nye demokrati i Sydafrika en mulighed for at komme på benene, og fordi vi gerne vil være med til at sikre en åbning af mulighederne for f.eks. eksport af fødevarer, så kan vi altså ikke, hvis den fortolkning, som jeg har læst ud af det her, er korrekt, være med til at lægge sådan en møllesten om halsen på den unge sydafrikanske republik og sætte den under administration af f.eks. WTO og de store medicinselskaber. Det kan vi altså ikke leve med.

Jeg håber, at det undervejs i behandlingen af denne her sag kan lykkes at løse det her problem. Så vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet, men jeg synes, det er nogle meget beklagelige afsnit.

Det er den samme grundlæggende filosofi, som vi finder i Nicetraktaten, og som går ud på, at alle skranker for de multinationale selskabers skalten og valten skal brydes ned, således at de kan få så store profitter som muligt, således at ingen regering kan kontrollere dem på nogen som helst måde, således at medicinmonopoler kan opkræve, hvilke priser de vil på aidsmedicin, og således at man kan røve gener rundt om i verden, osv. osv.

Vi kender alle sammen problemstillingen, som også er det, der fører til, at der nu heldigvis dannes modbevægelser som f.eks. Attacbevægelsen, hvor den her aftale tilhører en dystre for-

tid – i hvert fald efter min mening burde gøre det. Det håber jeg vi kan gøre noget ved under udvalgsarbejdet. Hvis vi ikke kan, er vi beklageligvis nødt til at stemme imod.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Er det ikke lidt fattigt, at når man faktisk har mulighed for endelig at indgå en aftale, som det sydafrikanske styre, som man påstår man har støttet varmt, anbefaler, at man så alligevel siger nej, når man ved, at alternativet er, at der ikke er nogen aftale? Dette fordi man principielt i enkelte hjørner kan se problemer – jeg kan sagtens se, der kan være nogle problemer, der i givet fald skal tages op – og fordi man principielt er imod, at der hersker internationale spilleregler, frem for det er jungleloven, der hersker.

Jeg synes, at Enhedslisten endnu engang burde overveje, om det er en rigtig konklusion, og om det signal, man skal sende til flertallet i Sydafrika, er, at man faktisk ikke mener, at man kan bakke op om det her.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg blev også lidt forvirret af hr. Keld Albrechtsens tale, for det lyder næsten, som om man nu vil pålægge Sydafrika en helt masse restriktioner, som de helt uforskyldt er kommet ud for.

Jamen sandheden er jo, at hvis man er isoleret af verdenssamfundet, så er man ikke med i nogen af alle de aftaler, der er. Så er man sådan set fritstillet til at gøre, hvad man vil, men der er ingen, der vil handle med én, der er ingen, der vil lave sportsstævner sammen med én. Man er isoleret og på en måde fri, men på en måde er man fuldstændig handlingslammet, fordi man kan ikke komme videre.

At komme med ind i det internationale samfund betyder også, at man skal underskrive og holde en masse konventioner og en masse aftaler, herunder også menneskerettighedskonventioner, flygtningekonventioner, patentkonventioner, en masse aftaler, som det internationale samfund prøver at opstille, sådan at man har ordnede forhold overalt i verden, hvor man mødes. Det er et uomtvisteligt gode, også for et land som Sydafrika.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Enhedslisten ikke alene påstår, at vi støttede kampen mod apartheid i Sydafrika, men vi gjor-